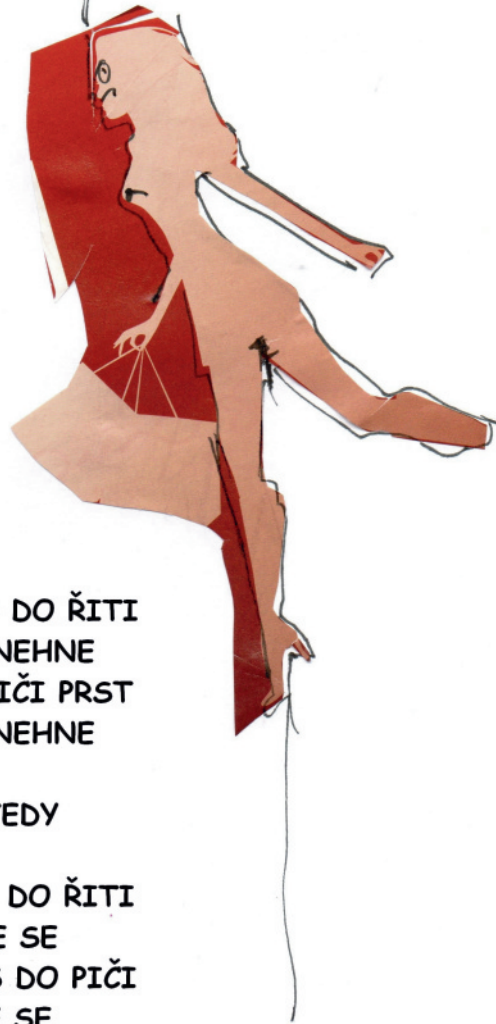

Co to je ?

STRČÍŠ OCAS DO ŘITI
- ANI SE NEHNE
ZKUSÍŠ DO PIČI PRST
- ANI SE NEHNE

TAKŽE TEDY

STRČÍŠ PRST DO ŘITI
- NEHNE SE
ZKUSÍŠ OCAS DO PIČI
- NEHNE SE

Co to je ?

Upozornění: První stupeň alkoholismu je půjčování si na to.

Kalendář

- 4. 3. hraje TRVALÉ PROVIZORIUM, 3 A 5 MINUT A OLAF OLAFSONN & THE BIG BAD TRIP. Kde: Kuře v hodinkách (Seifertova 617/26,P3), start: 19:00, vstup: 50,-
- 5.3. se koná **Kolaudačka zahrady**. Kde: Líšnice (ze Smíchovského nádraží autobusem 317, 321). Start: odpoledne. Více info: Čert (Miloš).
- 9.3. se koná **Suchý autorský čtení**. Autoři: VILÉM KUBÁČ, VOJTA WEISBAUER, MAGŮREK JÍMCHLEBA, DAN KOCÁBEK, BITA MALAKUTI, SOUSED, LADAN SALAMI, TOMÁŠ TESNER, DAVID SLOUKA, MICHAEL KUBÍN, HUDEBNÍ DOPROVOD: PEPIČEK ČEČIL. Kde: Kavárna Liberál (Heřmanova 6, P-7), start: 20:00, vstup: ???
- 18.3. se koná akce: **Infernalismus na ŽN 2016**. Kde: Bunkr Parukářka, start: 18:00, vstup: ??
- 16.4. se koná výlet samozvané trestné skupiny do Polný na **Hvězdná party 2**. Vystoupí: LUNETIC, HOLKI A VERONA, pak autogramiáda. Kde: Kulturní středisko ZÁMEK Polná, Zámek 485, Polná (u Jihlavy), vstup: 200/300 Kč (předpr./na místě), start: 20:00 – 4:00.

2.3. Anežka, Inéz

Přejeme vše nejlepší!
Pravila krásná Inéz,
včera zítra i dnes,
pozveme tě, Anežko,
nebude nám za těžko.

Bude tuto zimu v Praze

30 dní nasněženo?

Bude, referenčně na Letenské pláni, od listopadu až do jara 30x po 24 h nasněženo?
Zásněžené dny ke dnešku: 17. (posl. 1.3.2016)

Edice bulletin Nájezdu

Dříve než rozšíříš svoji knihovnu o novou literaturu, neopomeň shlédnouti nabídku novodobé samizdatové literatury bulletinů časopisu Nájezd. Zázitek jest zaručen.

- THOMASH ROGOWSKI: **Návštěvník věčnosti** (A5, 75 str.) cena: 75 Kč
 - JIŘÍ „SVINĚ“ FIALA: **Přízraky sračkárny Chotěnovské** (A5, 48 str.) cena: 30 Kč
- K dostání: u Krtka v Barré nebo na stránkách: najezd.wz.cz,
či e-mailem: najezd@gmail.com.

Výzkum: Zeptejte se dědečků a babiček

- Kdo to byli **potápkové**? (40. léta)
- Kdo to byli **páskové** (50.léta)? Kdo to byli Vyšehradští jezdci?
- Jaké byly zábavy, na které jste chodili? Co se tam dělo?

Pošlete nám cokoliv, co zjistíte, na adresu najezd@gmail.com, nebo ze stránek najezd.wz.cz.

Za jakékoliv reakce děkujeme.

Nájezd

(Jedná se o výzkum subkultury rebelů a kultury mladých té doby. Rádi bychom zjistili nějaké informace, dokud ti lidé ještě žijí.)

Stilyagi (стиляги)

4. díl exkurzu po subkulturách

V průběhu 40. let se ani Rusku nevyhnula revolta mladých, která se v opozici s majoritní většinou válkou zkroutěných dělníků a vojáků snaží odlišit. Velkou motivací byl jakýsi kontakt se západním světem díky novinám, plakátům (zejména u těch vojáků, co dobývali Berlín) a západním filmům (Stalin měl slabost pro B-čkové americké filmy – např. Tarzan).

Styl muziky – ve 40. letech byl pro ně swing a boogie woogie. Hymna Stilyagů byla Chattanooga Choo Choo orchestru Glenna Millera. A samozřejmě láska k jazzu je vedla k ovládnutí hudebních nástrojů a k jejich domácí elektrifikaci (a domácích koncertů).

Okázale nosili západní oblečení – tedy páskovské variace: sako, barevná kravata, boty-traktory, pomádované vlasy – vrchol: ponožky s americkou vlajkou. Ženy nosily šaty amerických střihů (tehdejších) 50. let, rtěnku. A takto vyšnoření se proměňovali po hlavních ulicích Moskvy nebo Leningradu. Žvýkali žvýkačky – levnější varianta byl parafín. Frekvence takových obleků se nejvíce objevovala za Chruščovovy podpory studené války.

Stilyagové se vyznačovali: ignorací politiky, odmítnutím ruské komunistické morálky, definitivním vysráním se na Komsomol, uznávání pouze západního a svobodného stylu života. Naoplátku oficiální štvavá kampaň, která je označovala jako nepřítel státu, se nakonec stala mottem Stilyagů. Oficiální nadávka: „Dnes tančí jazz, zítra prodá (svoji) zem.“ (Сегодня он танцует джаз, а завтра Родину продаст) což byl i jejich způsob jejich sociálního protestu.

Stilyagové šířili nahrávky jazzu a rokenrolu pomocí rengenových fólií (rentgen-izdat), na které se vyryla žádaná skladba – životnost takové fólie byla několik přehrání, ale bylo to alespoň něco. Nůžkami se vystříhla fólie do adekvátního kruhu a cigaretou se vypálila středová díra. Díky různým skeletálním obrazcům na rentgenových snímcích se těmto

nahrávkám říkalo „kosti“. Prodej a výroba takových „kostí“ bylo postihováno jako nedovolené podnikání odměňováno 3-5 lety v koncentračním táboře. A mladí agenti z Komsomolu rádi drželi dobrovolné hlídky a hlásili jakýkoliv výskyt takových kostí. Tou dobou jazz byl stále ilegální a veškeré jazzové večírky musely být maximálně utajeny.

Teprve až po smrti J. V. Stalina roku 1953 jsou Stilyagové více tolerováni a vycházejí ze svého kulturního undergroundu. Roku 1955 jsou již uznáváni společností a taky kvůli tomu, že jich je tolik, že se už nedají pozavírat do vězení. Tak jsou alespoň nadále zesměšňováni, protože se odlišují od státem uznávaného stylu sovětského proletáře. Roku 1957 se oficiálně přestal pronásledovat jazz (bohužel nikoliv rokenrol) a ruské obchody zaplavily jazzové nahrávky. Stilyagové se inspirovali styly: rockabilly a rokenrol. Nicméně na začátku 60. let, postupně většina z nich oslavuje své 30. narozeniny a postupně se usazují. Nová generace již nepotřebuje se takto vymezovat a tedy tento styl postupně mizí. Nicméně tato revolta byla vzorem pro další umělce, kteří uznávali apolitičnost, bohémství a touhu po svobodě.

Krtek

Zdroj obrázků:

www.messynessychie.com/2015/05/25/the-stylehunters-of-soviet-russia/ (zdroj)

Obrázek: vlevo Stilyagové v akci, vpravo: kostěné nahrávky.

DOTAZ: CO JE TO IQ, K ČEMU SLOUŽÍ NEBO ASPOŇ JAK SE PROJEVUJE?

Poprvé jsem se setkal s tímto fenoménem jako branec při povinné předvojenské přípravě. Test, který nám předložila vyučující, se skládal ze tří částí. První část byla poměrně jednoduchá a bez limitu. Druhá byla stejně jednoduchá, ale s časovým limitem. No a ta třetí byla sice trochu složitější, ale z delším časovým limitem. Třemi otázkami jsem si nebyl jist a tak jsem netrpělivě očekával další hodinu. Byla až za týden. Když jsem se konečně dočkal a učitelka vytáhla ze své kabelky poznámkový blok, z kterého četla, od konce, výsledky, moje jméno se stále neozývalo. Silně jsem znervózněl. Nemohl jsem být tak vysoko. Vždyť jsem propadl a dokonce se jednou pokusila soudružka učitelka přemluvit mámu, aby mě dala do zvláštní školy. (To se naštěstí nestalo.) Učitelka dočetla bez mého jména a jala se uklízet sešit do tašky. Bylo jasné, že je na odchodu. Ruka mi vyltla a já nabíral dech k otázce: „a co já?“ Ona již na odchodu, na půl hu-by pronesla: „No a pan Kopal je génius.“ V tu chvíli jsem si pomyslel, že jsem ten test zvorál. Podruhé jsem se s tím setkal o mnoho let později.

Z nedostatku jiných příležitostí (byl jsem v práci) jsem byl nucen poslouchat Rozhlas po drátě. Při poslechu Československého rozhlasu jsem náhodou narazil na reportáž z Mensy. Jednalo se o přímé reakce osob, které obhájily nebo získaly členství v údajné elitě národa. Zvuky linoucí se z rozhlasového přijímače mne však překvapily. Několikrát se ozval hysterický záchvat a zbytek byl zcela neidentifikovatelný. Znělo to jako skřeky z Amazonie nebo povodí Konga. Silně mě to překvapilo. Asi naivně jsem si myslel že člověk s vysokým IQ by měl být moudrý a rozvážný. Tato reportáž moje představy o projevech inteligence totálně rozkopala. Začal jsem mít o pojmu inteligence silné pochybnosti. Potřetí a opět o mnoho let později jsem pracoval v Holešovicích u bezva firmy MY DVA holding jako montér nábytku. Práce spočívala z poloviny v cestování po Severním, Východním a Středočeském kraji. Což mi vysloveně vyhovovalo. Můj nadřízený byl zároveň i řidič dodávky, s kterou jsme jezdili. Byl sice mladší a bral daleko víc peněz, ale vůbec jsem mu nezáviděl. Ono jednat se s zákazníky není vždy jednoduché. Jednou, při cestě do Ústí nad Labem, spustil monolog určený jen pro mne. Většinu předešlého dne prý strávil obhajobou svého členství v Mense, což se mu prý podařilo.

Odpoledne, spokojený sám se sebou, popadl kolo a vyrazil na cyklostezku (bydlel v Horních Počernicích). Všechno dobře šlapalo až do chvíle, kdy se uprostřed cesty objevil pes. Jelikož pes nebyl uvázaný a nikde nebylo vidět páníčka, nadřízený přestal šlapat a totálně ztuhl. Vůbec nevěděl, co si má počít. Pes si bez valného zájmu prohlédl podivnou sochu a v klidu odešel. No. A včil mi poradte. Jak to, že elita národa si neumí poradit se psem, který má IQ o hodně nižší?

No a konečně nedávno, totálně zhlulenej, jsem jen tak, bezmyšlenkovitě bloudil někde na internetu a náhle se přede mnou oběvily stránky testů IQ a to s certifikátem. „Hurá na to!“ zaznělo pokojem. Aniž bych se obtěžoval se čtením návodu, klikl jsem na kolonku s nápisem „Spustit test“. Výsledkem bylo číslo, které potěšilo i překvapilo. Tak a už si zase nevím rady. Bylo to číslo takové, proto že jsem byl zhlulenej? Nebo právě proto? Fikus